

การจัดเก็บรายได้ของรัฐแผนกสรรพากรในภาคกลาง
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
**The Revenue Collection of the Revenue Department in the
Central Region of Lao People's Democratic Republic**

บุญโฮม สุวันนะลาด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

Boonhome Soovannalath

Sakon Nakhon Rajabhat University, Thailand

Corresponding Author; Email: boonhomesvnl@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดเก็บรายได้ของรัฐแผนกสรรพากรในภาคกลาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันมีรูปแบบการจัดเก็บรายได้ของแผนกสรรพากร สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสำรวจและการสัมภาษณ์เชิงลึก ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า สภาพและปัญหาในการจัดเก็บรายได้ของรัฐแผนกสรรพากร ได้แก่ 1) กฎ ระเบียบ ข้อบังคับภาษีอากร 2) การประชาสัมพันธ์ 3) โครงสร้างภาษีอากร 4) วัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยี 5) ความรู้ความเข้าใจ/ทักษะของเจ้าหน้าที่ภาษีอากร 6) ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

คำสำคัญ: ปัจจัย; การจัดเก็บรายได้; แผนกสรรพากรในภาคกลาง

Abstract

This study was a part of the research topic on The Revenue Collection of the Revenue Department in the Central Region of Lao People's Democratic

* ได้รับบทความ: 18 ธันวาคม 2562; แก้ไขบทความ: 25 ธันวาคม 2562; ตอรับตีพิมพ์: 26 ธันวาคม 2562

Received: December 18, 2019; Revised: December 25, 2019; Accepted: December 26, 2019

Republic The objective is to study Currently, there is a form of revenue collection from the Revenue Department. Lao People's Democratic Republic Data collection tools are surveys and in-depth interviews. Using the method of content analysis, the research found that the conditions and problems in revenue collection of the Revenue Department are 1) Tax regulations 2) Public relations 3) Taxation structure 4) Materials and equipment 5) Knowledge Understand / skills of tax authorities 6) Procedures

Keywords: Factors; Collection of Revenue; Revenue Collection in the Central Region

บทนำ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ครั้งที่ 8 ปี ค.ศ. 2016-2020 บนพื้นฐานเศรษฐกิจ สังคมของประเทศในปัจจุบันภายใต้การนำพาของพรรคมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องตลอด 5 ปีที่ผ่านมาเฉลี่ยต่อปี ร้อยละ 7.9 ในปี ค.ศ. 2014-2015 รวมยอดมูลค่าผลิตภัณฑ์ภายใน (GDP) เฉลี่ยปฏิบัติได้ 1,970 ดอลลาร์ต่อคน แผนกสรรพากรมีนโยบายเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้เพื่อให้ประเทศชาติหลุดพ้นออกจากบัญชีประเทศด้อยพัฒนาภายในปี ค.ศ. 2020 เพิ่มรายได้เฉลี่ยต่อหัว/ปี เท่ากับ 2520 USD. ภายในปี ค.ศ. 2020 การขยายตัวของ GDP ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 7.5 รายรับของงบประมาณ ร้อยละ 23-25 ของ GDP และ เพิ่มรายได้ให้กับบุคลากรของภาครัฐในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (Economic-Social Development Plan, 2016)

แผนกสรรพากร สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเป็นหน่วยงานที่สร้างรายได้หลักให้กับรัฐโดยการเก็บภาษีอากรจากประชาชน หน้าที่ของแผนกสรรพากรคือ การเก็บภาษีจากฐานรายได้และฐานบริโภคภายในประเทศตามกฎหมายเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาประเทศ เช่น ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่มและอากรแสตมป์ นอกจากนี้ยังมีบทบาทหน้าที่ในการปรับปรุง แก้ไขกฎหมายและระบบการบริหารจัดเก็บภาษีเพื่อส่งเสริม การลงทุนและการแข่งขันในการผลิตและการส่งออกกับนานาประเทศ ตลอดจนสร้างความเป็นธรรมในการกระจายรายได้ และเสริมสร้างความสมัครใจในการเสียภาษีและยังทำความเข้าใจระหว่างประเทศเพื่อจัดการเก็บภาษีซ้ำซ้อนระหว่างกัน เพื่อสนับสนุนการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ (Revenue Department, Lao PDR. 2017 : 5) ส่วนรูปแบบในการจัดเก็บรายได้ของแผนกสรรพากร สาธารณรัฐประชาธิปไตย

ประชาชนลาว ได้แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ 1) การจัดเก็บรายได้จากภาษีทางตรง เป็นภาษีที่เก็บจากประชาชนที่มีรายได้จากการประกอบอาชีพและภาษีที่ได้จากการประกอบกิจการทางการค้า บริการ และอุตสาหกรรม มี 5 ประเภท คือ อากรกำไรร้อยละ 24 อากรรายได้ร้อยละ 5-24 อากรมอบเหมาร้อยละ 3-7 อากรสิ่งแวดล้อมร้อยละ และค่าธรรมเนียมและค่าบริการวิชาการและ 2) ภาษีทางอ้อม เป็นภาษีที่เก็บจากประชาชนเมื่อซื้อสินค้าและบริการต่างๆ อากรทางตรง มี 2 ประเภท คือ อากรมูลค่าเพิ่มร้อยละ 10 และอากรสรรพสามิตร้อยละ 5-90 ปัญหาที่เกิดขึ้นในแผนกสรรพากรสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวในการจัดเก็บรายได้ เช่น 1) ระเบียบ กฎหมายมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอขาดความเสถียรภาพ 2) การวางแผนรายรับของแผนกสรรพากรเป็นแบบก้าวกระโดดของการจัดเก็บรายได้ 3) การถือบัญชีของบริษัทยังไม่ได้มาตรฐานตามกฎหมายบัญชี วิสาหกิจ ทำให้การแจ้งรายการขาดความชัดเจน และไม่ถูกต้องตามความระเบียบ พร้อมทั้งยังมีการหลบเลี่ยงการละเว้นการเสียอากร 4) การนำใช้มาตรการต่อผู้ละเมิดระเบียบ ข้อบังคับยังไม่ชัดเจน และ 5) บุคลากร ยังขาดทักษะในภาคปฏิบัติงาน

การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ เป็นแนวคิดพื้นฐานของการบริหารจัดการภาครัฐ ซึ่งจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงระบบต่าง ๆ ของภาครัฐและแนวทางของยุทธศาสตร์ด้านต่าง ๆ ที่เป็นรูปธรรมมีแนวทางในการบริหารจัดการ ได้แก่ การให้บริการที่มีคุณภาพแก่ประชาชนโดยคำนึงถึงความต้องการของประชาชนเป็นหลัก รัฐพึงทำบทบาทเฉพาะที่รัฐทำได้เท่านั้น และความสำคัญของการปฏิรูปการจัดการภาครัฐ เพื่อแก้ไขปัญหาพื้นฐานเดิมที่องค์กรแบบระบบราชการที่มีอยู่ เนื่องจากเป็นองค์กรขนาดใหญ่ มีความซับซ้อนสูง มีการทำงานที่ยืดหยุ่น ระเบียบเป็นลายลักษณ์อักษร มีการกำหนดหน้าที่เป็นทางการ เป็นเครื่องมือในการทำงานเพื่อตอบสนองความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกขององค์กร เพื่อทำให้เกิดความทันสมัยในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพให้สอดคล้องกับความทันสมัยของสังคมที่เกิดขึ้น เพื่อตอบสนองต่อความต้องการและความคาดหวังของประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับทัศนะของ Wirat Wiratnipawan (2005 : 5) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารจัดการ (Management Administration) การบริหารการพัฒนา (Development Administration) แม้กระทั่งการบริหารการบริการ (Service Administration) เพื่อเป็นแนวทางหรือวิธีการบริหารงานภาครัฐที่หน่วยงานของรัฐและ/หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ นำมาใช้ในการปฏิบัติราชการเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหาร

ราชการ เป็นกระบวนการบริหารงานขององค์กรมี 3 ขั้นตอน คือ 1) การคิด (Thinking) หรือการวางแผน (Planning) 2) การดำเนินงาน (Acting) และ 3) การประเมินผล (Evaluating) และ ยังมีจุดหมายปลายทาง คือ การพัฒนาประเทศไปในทิศทางที่ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น รวมทั้งประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้าและมั่นคงเพิ่มขึ้น ในทัศนะของ Chaiwat Damsrisawat (2010 : 25) และ Khunthalak Phochai (2009 : 20) ได้กล่าวถึงกระบวนการบริหารไว้ 5 ประการคือ การวางแผน การจัดองค์กร การบังคับบัญชา การประสานงาน และการควบคุม แนวคิดเรื่องระบบการจัดการคุณภาพโดยรวมหรือ Total Quality Management (TQM) คือ ปรัชญาแนวความคิดและเทคนิควิธีการในการบริหารจัดการองค์กรสู่ความเป็นเลิศ ซึ่งยึดความพึงพอใจและความต้องการของลูกค้าและความเป็นศูนย์กลางที่ดำเนินการโดยเน้นกระบวนการบริหาร งานด้านปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง (Lezotte. 2001) โดยทุกคนจะต้องเข้าร่วมปรับปรุงกระบวนการและสภาพแวดล้อมในการทำงานด้านการมีส่วนร่วมของทีมงาน ด้านคุณภาพต้องปรับปรุง ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่ในด้านเครื่องมืออุปกรณ์ เพื่อรองรับการแข่งขันของโลกยุคเสรีที่นับวันยิ่งทวีความรุนแรง ให้องค์กรทั้งหลายต้องดิ้นรนแสวงหาหนทางเพื่อพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ Robert (2004) การจัดการคุณภาพโดยรวมเป็นแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำและการมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องของผู้บริหารระดับสูงในกิจกรรมทั้งหลายในกระบวนการ โดยที่องค์กรที่นำการจัดการคุณภาพโดยรวมมาใช้ได้อย่างสัมฤทธิ์ผลนั้น จะเห็นได้จากการที่บุคลากรได้รับการฝึกและกระตุ้นให้มีสำนึกด้านคุณภาพ มีสภาพแวดล้อมการทำงานที่สร้างสรรค์ริเริ่มไว้วางใจซึ่งกันและกันและทุกคนทุ่มเทให้แก่การแสวงหาคุณภาพที่ดีกว่า เพื่อบรรลุเป้าหมายสูงสุด คือผลิตภัณฑ์และบริการที่น่าพอใจ Trobin (1993) อีกทั้งทำให้องค์กรเกิดความสามารถเชิงได้เปรียบในการแข่งขันและถือเป็นระบบคุณภาพที่ต้องมีการเชื่อมโยงกับการพิจารณาทางการเงิน มีการนำไปประยุกต์ใช้ในรูปแบบของกระบวนการที่ชัดเจน โดยมุ่งเน้นเรื่องคุณภาพ Yukl (2002) การนำแนวคิดและหลักการบริหารจัดการทั่วทั้งองค์กร (TQM) มาใช้กำหนดกิจกรรมการบริหารงานเพื่อให้เกิดผลทางปฏิบัติ กำหนดเป็นระบบเรียกว่า ระบบคุณภาพ (Quality System) จะมีการกำหนดนโยบายคุณภาพ (Quality Policy) กิจกรรมและเทคนิคการปฏิบัติต่าง ๆ ของระบบคุณภาพและมีการสร้างระบบการทำงานที่สามารถสร้างความเชื่อมั่นในการบริหารงาน โดยจะกำหนดอย่างชัดเจนว่า กิจกรรมของฝ่ายบริหารที่เป็นลักษณะจากบนลงล่าง (Top Down) และกิจกรรมของฝ่าย

บริหารที่เป็นลักษณะจากล่างสู่บน (Bottom up) แนวคิดดังกล่าวนี้ถ้าสามารถนำมาใช้กำหนดเป็นระบบคุณภาพในองค์กรได้อย่างเหมาะสมก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ในการพัฒนาระบบคุณภาพในองค์กรให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและสังคมโลก (Narawan Surangsuriyakun, 2012 : 28) ดังนั้น ผู้วิจัยได้นำการบริหารจัดการคุณภาพทั่วทั้งองค์กร (Total Quality Management : TQM) มาใช้เป็นเครื่องมือทางการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพยิ่งและองค์กรนิยมนำมาใช้กันเพื่อการพัฒนาองค์กร

ปัจจุบันมีองค์กรของภาครัฐจึงต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การดำเนินงานจะต้องมีการแก้ไขปรับปรุงในกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดภาพแห่งความสำเร็จ โดยเฉพาะผู้มารับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับประโยชน์อย่างสูงสุดไปใช้ในแผนกสรรพากรในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเพื่อ 1) สร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้า 2) พัฒนาและปรับปรุงอย่างต่อเนื่องในกิจกรรมทุกด้าน 3) ความอยู่รอดขององค์กรและสามารถเจริญเติบโตอย่างไม่หยุดยั้ง ภายใต้ภาวการณ์ แข่งขันที่รุนแรง 4) ยกระดับคุณภาพชีวิตของพนักงานทุกคน 5) รักษาผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้น 6) แสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมวัตถุประสงค์สำคัญที่สุด และ 7) การพัฒนาบุคลากรให้สามารถใช้ศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่ โดยการมีส่วนร่วมในการปรับปรุงงานและปรับปรุงคุณภาพขององค์กรหรือการให้บริการ อันจะทำให้คุณภาพชีวิตของบุคลากรทุกคนดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง (Witoon Simachokedee 2007 : 2) และทัศนะของ Soravich Premchuen (2012 : 10) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการนำ TQM ไปสู่การปฏิบัติมีดังนี้ ขั้นตอน 1 การคัดเลือกและ แต่งตั้งผู้รับผิดชอบในการพัฒนาคุณภาพขององค์กร ขั้นตอน 2 การวางแผนปฏิบัติผู้บริหารและทีมงานร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์ นโยบาย และกลยุทธ์ด้านคุณภาพ ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินงาน โดยนำแผนไปปฏิบัติอย่างเป็นระบบ เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วม มีการแก้ไข ปัญหาที่สาเหตุและเป็นระบบ ขั้นตอนที่ 4 ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินและแก้ไข มีความมุ่งมั่นในการแก้ไขปรับปรุง และหาแนวทางการปฏิบัติงานที่บรรลุคุณภาพสูงสุดอยู่เสมอ ต้องมุ่งมั่นปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา และขั้นตอนที่ 5 เป็นการเสริมแรงเพื่อรักษา ปรักษา และวัฒนธรรมการดำเนินงานแบบ TQM ให้คงอยู่อย่างต่อเนื่อง โดยกิจกรรมที่นำ TQM มาประยุกต์ใช้ในเชิงปฏิบัติ ถือเป็นกลยุทธ์อย่างหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันขององค์กรในทุกๆ ด้าน และสอดคล้องกับทัศนะของ Dean and Evans (1994) ยังกล่าวว่า TQM ช่วยสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันขึ้นในสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยการ

แข่งขันเสรีและลูกค้าสามารถเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ได้โดยง่ายและในส่วนของ Dale (1994 : 10-13) ได้อธิบายว่า TQM มีองค์ประกอบที่สำคัญที่จะทำให้องค์กรประสบความสำเร็จ ประกอบด้วย 1) การกิจและภาวะผู้นำของผู้บริหาร 2) การวางแผนและการจัดการองค์กร 3) การใช้เครื่องมือและเทคนิค 4) การศึกษาและการฝึกอบรม 5) การมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย 6) การทำงานเป็นทีม 7) การวัดผลและการรับข้อมูลย้อนกลับ และ 8) การเปลี่ยนวัฒนธรรม การวัดผลและการรับข้อมูลย้อนกลับ

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจจะศึกษาการจัดเก็บรายได้ของรัฐ แผนกสรรพากรในภาคกลาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งบทความดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดเก็บรายได้ของรัฐแผนกสรรพากรในภาคกลาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว” เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเก็บรายได้ และพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์เศรษฐกิจ-สังคมของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันมีรูปแบบการจัดเก็บรายได้ของแผนกสรรพากร สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เน้นการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับสภาพ และปัญหาในการจัดเก็บรายได้ของรัฐแผนกสรรพากรในภาคกลาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันมีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง (Semi - Structured Interview) กลุ่มเป้าหมายในการศึกษา จำนวน 20 คน จำแนกเป็นแขวง เวียงจันทน์ จำนวน 2 คน ได้แก่ หัวหน้าแผนกสรรพากร 1 คน และหัวหน้าห้องคุ้มครองการเก็บรายรับ 1 คน แขวงนครหลวงเวียงจันทน์ จำนวน 2 คน ได้แก่ หัวหน้าแผนกสรรพากร 1 คน และหัวหน้าห้องคุ้มครองการเก็บรายรับ 1 คน แขวงบอลิคำไซ จำนวน 2 คน ได้แก่ หัวหน้าแผนกสรรพากร 1 คน และหัวหน้าห้องคุ้มครองการเก็บรายรับ 1 คน แขวงคำม่วน จำนวน 2 คน ได้แก่ หัวหน้าแผนกสรรพากร 1 คน และหัวหน้าห้องคุ้มครองการเก็บรายรับ 1 คน แขวงสะหวันนะเขต จำนวน 2 คน ได้แก่ หัวหน้าแผนกสรรพากร 1 คน และรอง

หัวหน้าแผนกสรรพากร 1 คน ผู้ประกอบการ จำนวน 10 คน เล็กเอาแขวงละ 2 คน ได้แก่
1) สภาหอการค้าแขวงละ 1 คน 2) ตัวแทนภาคธุรกิจ 1 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการจัดเก็บรายได้ของรัฐแผนกสรรพากรในภาคกลาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน มีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง (Semi - Structured Interview) ขอนหนังสือการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสำนักบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครเพื่อนำไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและนัดหมาย วัน เวลา สถานที่ในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จากนั้นนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์เป็นองค์ความรู้แล้วนำไปเผยแพร่ทางวิชาการต่อไป

ผลการวิจัย

จากการสังเคราะห์เอกสารทางวิชาการพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดเก็บรายได้ของรัฐแผนกสรรพากรในภาคกลาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการเก็บรายได้ที่มี 6 องค์ประกอบ ประกอบด้วย 1) ความรู้ ความเข้าใจ 2) การประชาสัมพันธ์ 3) การฝึกอบรม 4) กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ 5) โครงสร้างภาษีอากร 6) ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

แผนภาพที่ 1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดเก็บรายได้ของรัฐแผนกสรรพากรในภาคกลาง
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาการจัดเก็บรายได้ของรัฐแผนกสรรพากรในภาคกลาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน พบว่า สภาพการจัดเก็บรายได้ของรัฐแผนกสรรพากร สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีการจัดเก็บภาษีอากร มี 2 ประเภท คือ ภาษีอากรทางอ้อม เป็นอากรที่เก็บจากผู้บริโภคสินค้าและบริการทั่วไป โดยผ่านผู้ดำเนินการผลิตธุรกิจ ในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งภาษีอากรทางอ้อมประกอบด้วย อากรมูลค่าเพิ่ม และอากรเครื่องใช้ และภาษีอากรทางตรง เป็นอากรภาษีที่เก็บจากพลเมือง บุคลากร นิติบุคคลและการจัดตั้งซึ่งมีรายได้หรือดำเนินการผลิตธุรกิจอยู่ภายในและต่างประเทศ ประกอบด้วย ภาษีอากรกำไร ภาษีรายได้ ภาษีรับเหมา ภาษีสิ่งแวดล้อม ค่าธรรมเนียมและค่าบริการวิชาการ ส่วนปัญหาการจัดเก็บรายได้ของรัฐแผนกสรรพากร สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวจากการสังเคราะห์สามารถสรุปได้ 6 องค์ประกอบ คือ 1) กฎ ระเบียบ ข้อบังคับภาษีอากร 2) การประชาสัมพันธ์ 3) โครงสร้างภาษีอากร 4) วัสดุ อุปกรณ์ และเทคโนโลยี 5) ความรู้ ความเข้าใจ/ ทักษะของเจ้าหน้าที่ภาษีอากร และ 6) ขั้นตอนการปฏิบัติงาน มีการโดยทั่วไปเราได้

References

- Chaiwat Damsrisawat. (2010). *The participating in the administration of the village funds committee in Klongyai District, Trat Province*. Master of Arts Thesis : Rambhai Barni Rajabhat University. [in Thai].
- Dale, Barrie G. (1994). *Management Quality*. New York : Phillip Allyn.
- Dean, J. W., & Evans, J (1994). *Total Quality Management, Organization and Strategy*. St Paul, MN: West Publishing.
- Economic-Social Development Plan. (2 0 1 6) . *The 7th Economic-Social Development Plan of Lao People's Democratic Republic 2016-2020*. Vientiane Capital: Lao People's Democratic Republic.
- Khunthalak Phochai. (2 0 0 9) . *Bannakoisarw Village Fund Management, Salavan City, Salavan Subdistrict, Lao People's Democratic Republic*. Ubon Ratchathani: Ubon Ratchathani Rajabhat University. [in Thai].
- Lezotte. (2001). *Revolutionary and Evolutionary : The Effective Schools Movement*. Okemos, MI : Effective School Products.
- Narawan Surangsuriyakun. (2012). Model of total quality management of school in Econdary Educational Service Area Office 6. *SWU Educational Administration Journal*, 9(16) : 26 [in Thai].

- Revenue Department, Lao PDR. (2017). *Taxation, Khammouane District, Lao PDR*. Vientiane Capital : Lao People's Democratic Republic.
- Soravich Premchuen. (2 0 1 2). *Study Report of Comparative Data (Benchmarking) : Category 7 Results of operation 2 groups of data type, Classified by type of government agency. (Department and province)*. Bangkok : The Institute for the Promotion of Good Governance. [in Thai].
- Trobin, (1993). *The New Quality*. London: Heineman.
- Wirat Wiratnipawan. (2005). *Capital Management and Local Management : United States, England, France, Japan and Thailand*. Bangkok : Fourpace Publishing House. [in Thai].
- Witoon Simachokedee. (2007). *TQM Corporate Development Guide for Excellence*. 5th edition. Bangkok : Nation Books. [in Thai].
- Yukl, G.A. (2002). *Leadership in Organizations*. 5th Edition, Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.